

‘De paniekaanvallen van haar zoontje werden getriggerd door de oude oorlogservaring’

Doe-het-zelf therapie

‘Mijn kind heeft last van een vorig leven’

Is jouw kind moeilijk te troosten na een nachtmerrie of paniekaanval? Niet alle jonge kinderen met zulke problemen hoeven direct professioneel geholpen te worden door coaches of therapeuten. Reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele-den Boer geeft ouders en verzorgers weleens vriendelijk een duwtje de andere kant op. Ze kunnen zelf zoveel meer voor hun kind doen dan ze denken!

>

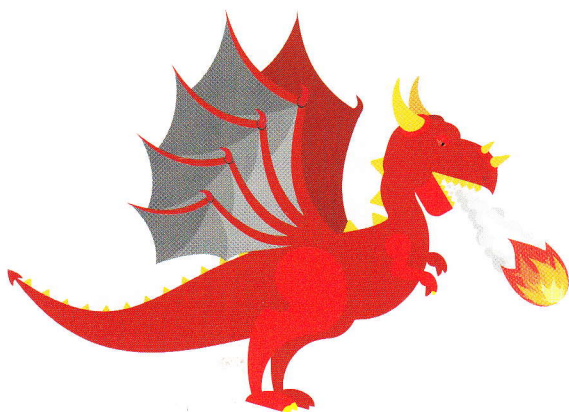
Tekst: Marianne Notschaele-den Boer

Laatst sprak ik een aardige vrouw aan de telefoon, moeder van een zoontje van vier. Op aanraden van een andere therapeut was ze bij mij terechtgekomen. Ze begon met: "Ik moet bij u zijn. Mijn zoontje heeft last van een vorig leven." Oh, dacht ik, is dat echt zo? Zelf maar even aftasten, want lang niet iedereen moet daadwerkelijk bij mij zijn voor therapie. Soms past een collega beter bij een cliënt wat betreft type persoon of probleem. Niet elke moeder hoeft meteen met haar probleemkind naar een (reïncarnatie)therapeut te rennen. Ik vroeg naar wat er aan de hand was.

'Dankzij angstige dromen verwerken kinderen pijnlijke situaties uit een recent vorig leven'

Aarbeivlek

Ze vertelde dat haar zoontje last had van paniekaanvallen. Tijdens het telefoongesprek kreeg ik als vanzelf enkele paranormale indrukken, die betrekking hadden op de situatie. De doorverwijzing van de andere therapeut naar mij, was op zich geen gek idee geweest. Er speelde inderdaad iets op het gebied van een vorig leven, een sterftrauma dat nog niet goed was afgerond. Het vierjarige jongetje was in zijn voorgaande leven een volwassen mannelijke soldaat geweest in een recente oorlog. Op het eind van dat leven was de soldaat onverwacht in de rug geschoten en aan die schotwond overleden. Toen ik dat kort samengevat aan de moeder vertelde, zei ze dat haar zoontje vanaf zijn geboorte - in zijn huidige leven - op zijn rug een grote rode vlek had. Ze noemde dit 'zijn aardbeivlek'.

De vlek zat op de plaats van de oude schotwond. Bingo! Uit wat ze verder vertelde, maakte ik op dat de paniekaanvallen van haar zoontje werden getriggerd door hedendaagse situaties die samenhangen met de oude traumatische oorlogservaring.

Troosten

Natuurlijk had ik moeder en zoontje voor een consult naar me toe kunnen laten komen. Ze was speciaal doorverwezen. Maar toen ik haar liet praten, merkte ik eveneens dat 'werken met vorige levens voor haar kind' niet helemaal 'haar ding' was. Daarom zei ik: "Je kunt je zoontje zelf ook helpen. Wil je dat proberen?" In haar geval was ik er zeker van dat ze haar paniekerige kind zelf kon kalmeren, zonder hulp van een therapeut gespecialiseerd in vorige levens. "Ken je het boek van Carol Bowman, *Wie was mijn kind?* Daarin staan nuttige tips en adviezen voor ouders als het aankomt op kinderen en hun problemen met vorige levens." Aan de andere kant van de lijn hoorde ik een vrolijke lach. Ze zei: "Dat boek hebben al meer mensen me aangeraden, maar ik heb dat nog steeds niet gelezen. Dat ga ik nu dus wel doen! Sta in dat boek misschien tips hoe ik hem kan troosten? Als hij huult na zo'n paniekaanval, dan krijg ik hem haast niet stil." Ik kreeg ineens een 'aha'-ingeving toen zich in mijn hoofd een beeld vormde van een moeder die zich liefdevol over haar kind heen boog. Er was iets met de manier waarop. "Hoe troost je hem?", informeerde ik. "Ik benader hem meestal van achteren en pak hem beschermend vast. Ik knuffel hem stevig in een poging om hem rustig te krijgen." Normaalgesproken een prima manier om te troosten. Maar, omdat het jongetje in zijn vorige leven was gestorven na een 'aanval van achteren' en in zijn rug was geschoten, was dit nou net het verkeerde moederlijke gebaar. Door hem van achteren te benaderen, raakte hij nog veel meer in paniek, omdat dit op onbewust niveau deed denken aan een dodelijke aanval. Daarom tipte ik: "Als je zoontje de volgende keer weer in paniek raakt, benader hem dan eens van voren. Of pak hem voorzichtig van achteren vast bij zijn schouderjes en draai zijn gezichtje naar je toe. Zak door je knieën, breng je hoofd op gelijke hoogte met het zijne en zeg een paar keer op rustige toon tegen hem: 'Je bent nu bij mama, je bent veilig'. De ziel van je kind zal dit begrijpen. Hierdoor zal zijn paniekgevoel verminderen."

De vrouw bedankte me, ze zou het gegeven advies gaan opvolgen. Wat ze zei aan het begin van het telefoongesprek, klopte. Ze moest bij mij zijn, haar zoontje had last van een vorig leven. Toch pakte haar gesprek met mij anders uit dan ze verwachtte. Ik was blij dat ik haar op deze manier kon helpen. En zij was blij, omdat ze gesterkt werd in het feit dat moeders (en vaders en verzorgers) veel meer kunnen doen voor hun kinderen dan ze zelf denken. Het universum stuurt een heleboel mensen de goede kant op, net zoals doorverwijzers in het hulpverlenerscircuit. Maar bij zo'n doorverwijzing je paranormale intuïtie gebruiken, kan best handig zijn. •

'Ouders en verzorgers kunnen veel meer doen voor hun kind dan ze zelf denken'

'Troosten, dat doe je op je eigen manier'

Kinderen & nachtmerries

Ons brein verwerkt tijdens het slapen allerlei zaken die we ooit meemaakten. Of dat nu om recente of oude(re) ervaringen gaat. Terugkerende nachtmerries bij jonge kinderen - hysterisch huilen, diep slapen, nauwelijks wakker te krijgen - bevatten nogal eens fragmenten uit vorige levens. Dankzij die angstige dromen verwerken kinderen pijnlijke en verdrietige situaties uit bijvoorbeeld een recent vorig leven. Omdat het nu veilig is om die opgepote emoties uit het verleden te doorvoelen en los te laten. Ouders of verzorgers vinden zulke heftige nachtmerries beangstigend, omdat het lijkt alsof ze hun kind op een dergelijk moment niet kunnen bereiken of niet wakker kunnen krijgen. Een moeder vertelde me, dat ze zelf keihard mee ging gillen en schudden aan haar dochtertje, uit pure onmacht. Ze had geen idee waarom haar kind zo bang was wanneer het gilte in haar slaap. Er was toch niets ergs gebeurd? Nee, niet in haar dochters jonge leventje nu, misschien wel in een ervaring in een andere tijd.

Vurige draken

Zo was een ander jong meisje angstig voor drakenplaatjes, afgebeeld bij sprookjesverhalen. De vuurstraal die uit de neusgaten van die draken kwam, joeg haar enorme angst aan. Nachtmerries waren het gevolg. De werkelijke angstige ervaring zat hem in een vorig leven. Het meisje was in de periode van de Eerste Wereldoorlog een soldaat geweest. In dat leven kwam de soldaat om in de loopgraven door de nieuwste uitvinding in die tijd: de vlammenwerper! Relatief onschuldige sprookjesdraken nu, herinnerden het meisje vaag aan een dodelijke situatie in vroeger tijden.

Veilig gevoel

Als ouder/verzorgers doe je er meestal goed aan een kind bij het wakker maken na een nachtmerrie ervan te verzekeren dat het 'in het hier en nu' is. Veilig. Thuis. Bij die en die. Benoem zoveel mogelijk voorwerpen waar het kind nu van houdt, zoals speelgoed dat op dat moment in de buurt ligt, of andere voorwerpen in de slaapkamer. Kaderen in dit huidige leven zorgt voor rust. Troosten, dat doe je op je eigen manier. Houd van je kind. Omarm het, geef het liefde, een knuffel, een kus. Doe gewoon je best! Pas als je er zelf echt niet meer uitkomt, kun je altijd nog hulp inschakelen.